

مردم محروم و زحمتکش ایران

رژیم خاین و استبدادی بار دیگر ماهیت ضد مردمی خود را آشکار ساخت و ضعف و زبونی خود را در برابر نیروی خشمگین مردم در پوششی از خیانت پنهان ساخت. سالهاست که رژیم بنا به ماهیت پلید و سودجویانه و ضد مردمی خود از حل مسیله مسکن و تامین نیازمندیهای سیل مهاجرین روستایی به تهران همانند هر مسیله اجتماعی دیگری اظهار عجز و ناتوانی میکند، از آنجا که محور سیاست های اقتصادی - اجتماعی بر منافع بی حدو مرز شاه و خاندان کثیفش، سرمایه داران وابسته و استعمار خارجی استوار است، لذا فقر و بیکاری حاصله از این سیاست ها توده های محروم و زحمتکش روستاها و شهرهای کوچک را در جستجوی کارونان به پایتخت میکشاند.

توده های زحمتکش مهاجر به تهران، ضمن تن دادن به استثمار سرمایه داران در شرایط بسیار دشواری در حاشیه های شهر یا بیغوله ها ساکن میشوند و در عین حال که با نیروی کار خود پول و ثروت برای اربابان قدرت و ثروت می آفرینند خود از همه مزایای زندگی شهری همچنان محروم میمانند. ضرورت ادامه حیات و تامین پناهگاه زحمتکشانشان حاشیه نشین تهران را وادار میکند علیرغم محدودیتهای قانونی و مزاحمت های پلیسی و فشارها و تحمیلات در اراضی خارج از محدوده بارنج و بدبختی آجر روی آجر قرار دهند و کلبه هایی بسازند و زن و فرزند را در آن جای دهند. در تمامی این سالها شب و روز این طبقه محروم و تحت ستم باژاندارم و مامورین شهرداری و سازمان امنیت دست و پنجه نرم میکنند. در عین حال که همه درآمد ناچیز خود را بجزیب سود جویان و مامورین دولتی فرو میکنند مجبورند ضرب و شتم و حملات و یورش های وحشیانه شبانه روزانه آنها را هم تحمل کنند و بارها شاهد خراب شدن خانه ای باشند که با خون و عرق و رنج بنا کرده اند. تحمیلات ستمگرانه رژیم بر زحمتکشانشان آواره و حاشیه نشین تهران موجب بروز مقاومت هایی در میان ساکنان محروم شمیران نو، افسریه، سلیمانیه، شهر ری، جوادیه، تهران پارس، باغ فیض، قاسم آباد شاهی، نعمت آباد، دولت آباد و... گشت و دریاقتند که در برابر سفاکی و بیرحمی و سودجویی پاسداران رژیم چاره ای جز مقاومت ندارند و باید از خانه و کاشانه خود با چنگ و دندان و با چوب و آجر دفاع کنند. مقاومت های پراکنده زحمتکشانشان در مناطق مختلف گاه بیک شورش واقعی تبدیل میشود، اینها همه رژیم را بوحشت انداخت و از گسترش خشم و مقاومت توده به هراس افتاد. رژیم در برابر خطر گسترش خشم و کینه خلق زحمتکش به نیرنگ دست می زند، چون خود را از تهیه مسکن و سایر نیازمندیهای طبقات محروم و حاشیه نشین عاجز می بیند و در همان حال از تشدید برخوردها و اوج گرفتن شورشها می هراسد به خدعه بطور ضمنی اجازه میدهد تا مردم در خارج از محدوده خانه بسازند و مقررات دولتی را نادیده بگیرند و در همان حال مامورین شهرداری را بجان مردم می اندازد و مجموعه ای از تخریب و کشمکش بوجود میآورد. رژیم جنایتکار و نیرنگ باز پهلوی میکوشد از این موقعیت باین شکل سود جوید که با آزاد گذاردن نسبی فعالیت خانه سازی در این مناطق بوسیله مردم خود را از وظیفه تهیه مسکن برای زحمتکشانشان خلاص کند. بجای آن خلق محروم با فروش همه هستی خود و با قرض و گرو گذاشتن و نیروی کار و بازوی خویش با هر جان کردن است مصالح ساختمانی را با گرانترین قیمت فراهم کنند و با پرداخت مزد کمرشکن بنا و کارگر و استفاده از کار شبانه روزی همه اعضای خانواده و دوستان چند آجر روی هم قرار دهند و از این راه هم سود کلانی بجزیب سودجویان وارد سازند و هم دولت خود را از انجام وظیفه اش معاف دارد و برای شاهنشاه این بزرگترین غارتگر و جنایتکار تاریخ ایران دعاگو میترشد که اجازه فرموده اند مردم استثمار شده و غارت شده خلق با خون و عرق و رنج خود در زمین خدادادی کلبه ای بسازند. مردم زحمتکش و بیدار ایران بعد از پنجاه سال تحمل استبداد ستمگرانه پهلوی اینک بهمه نیرنگ ها و خدعه های آن آشنایی دارند و هرگز فریب تظاهرات مردم دوستانه و عابدانه!؟ این آدمکش سودجو و عیاش و هرزه را نمی خورند، در همان حال که عکس منحوس و نفرت انگیزش را بعنوان سپری در برابر

حملات مامورین او بر درو دیوار نصب کرده اند، زیر لب سرود خشم و نفرت و لعن و نفرین و شورش و عصیان زمزمه میکند و در دل آرزو میکنند که هر چه زودتر این سایه ظلمت و استثمار و فقر و شکنجه و عتاب خانه و کاشانه و وطن آنها را ترک کند. آتش خشم توده های زحمتکش و از جان گذشته منجر به آتش زدن جیب مامورین در محل و شکستن درو پنجره شهرداری ناحیه ۲ و ۶ و آتش زدن چند اتومبیل در شهرداری گردید و همین مقاومت به عقب نشینی و تسلیم شاه و اعلام عجز مزورانه او بوسیله عامل پلید جدید او آموزگار گردید و ثابت شد که هیچ قدرتی نمی تواند در برابر همبستگی نیرومند خلق آزاده و استوار مقاومت کند. بحران سیاسی و اقتصادی که رژیم را در بر گرفته است مانع از آن است که همانند گذشته از موضع قدرت و بی رحمی و قتل و کشتار با مردم روبرو شود و بجاست که مردم ستمدیده ما از این موقعیت برای تشکل انقلابی خود در جهت کسب حقوق خویش و ضربه زدن بر پایه های متزلزل رژیم استفاده کند و هرگز فریب تظاهرات ریاکارانه و در ظاهر مردم دوستانه رژیم خونخوار و آدمکش پهلوی را نخورند.

گسترده باد مقاومت مردم زحمتکش خلق

تنگ و نفرت بر استبداد پهلوی

پیروز باد مبارزه خلق مسلمان ایران

«جنبش مسلمانان ایران»

آبان ۱۳۵۶